

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

ЗА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 23. ОКТОБРА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПИТАЊУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Познато је свима коликој опасности могу изложени бити грађани и деца њихова од заражених слугу и слушкиња. С тога суд општине београдске, старајући се вазда о здрављу овдашњих грађана, одредио је једног лекара, који ће сваког дана пре подне у општинској згради бесплатно прегледати дојкиње, слуге и слушкиње и о здрављу њиховом лекарско уверења давати.

Тиме ће се не само имућнији грађани и деца њихова сачувати од многих заразних болести (венерије, сифилиса, шуге, туберкулозе и т. д.) но и слуге и слушкиње ако су болесни на лечење упутити и од даљег пропадања спасавати.

Да би се ова наредба строго вршила, опомиње се сваки који послугу тражи: да никаквог слугу, слушању или дојкињу не прима, док му лекаусно уверење уз буквицу не поднесе.

Родитељи, који своју децу на занат давати желе треба сами да их на преглед у општину доводе. Ту ће поред уверења и лекарски савет добити, да ли може изабрани

занат каквих рђавих последица детињем здрављу донети.

Кавецije и механције опомињу се нарочито да своје келнере и остагу послугу редовно у општину на лекарски преглед упућују.

Од суда општине београдске. 6. октобра 1894. год. АБр. 7088.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ РЕДОВНИ САСТАНАК држан 6. октобра 1894. г.

Председавао председник г. Михаило М. Богичевић, присуствовали чланови суда г. г. Мих. П. Живадиновић и Стеван Ивковић, од одборника били г. г. Коста Петровић, Горчаков Миловановић, Мил. Марковић, Љуб. Марковић, Благоје Милошевић, Сава Петровић, Јеротије А. Миливојевић, Љубомир Каљевић, Софроније Јовановић, Ђорђе Димитријевић, Живко Кузмановић, Стев. Д. Поповић, Павле Ј. Радосављевић, Мил. Ж. Маринковић, Стеван Јосифовић, Дим. Милојевић, Фердинанд Розет, Милан Белчевић, Јован Ристић, Стеван Ђ. Јорговић и Ст. Новаковић.

(Свршетак)

VI.

Председник износи одбору на мишљење молбу Јулке Д. Костића оvd. удове, којом тражи уверење о сиротном стању.

По прочитању те молбе СБр. 14572, одбор је изјавио:

мишљење, да се суд предходно увери о наводима молитељице, па тек онда да јој изда тражено уверење.

VII.

По прочитању протокола лицитације АБр. 6910. држане за давање под закуп права наплате фијакерске таксе, на којој није било довољно лицитаната и по прочитању понуде Косте С. Јовановића АБр. 6846, одбор је решио:

да се право наплате таксе фијакерске уступи према прописаним погодбама за 1895 год. (од 1. јан. 1895 до 1. јан. 1896 год.) Кости С. Јовановићу оvd. за годишњу цену од три хиљаде динара.

VIII.

Председник износи одбору на решење протокол лицитације, држане за набавку дрва за огрев суда, његових одељења и основних школа.

По прочитању протокола АБр. 6959 и пошто је одбор са 12 гласова против 10 (један није гласао) одбио предлог судске комисије, да се за огрев узму само младе јасенове и грабове облице, — одбор је, на предлог одборника г. Стевана Д. Поповића, са 15 гласова, против 7. (један није гласао), решио:

да се набавка дрва за огрев суда, његових одељака и основних школа уступи према прописаним погодбама као најнижим

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

ДРУГИ ДЕО

(НАСТАВАК)

Турцима оста не само већи део Угарске, већ добију слободне руке против Млетача на Кандији, одакле их најзад изагнају.

Хрватски и мађарски великаши, озлојеђени овим миром, а разјарени због гажења права њихових од стране бечког двора г. 1666. при свадби Јелене кћери Зрињскове са Емериком Текелијем, уговоре с мађарским незадовољницима буну против бечког двора. При свадби Леополда I. са шпан. францкињом Маргаритом зашћу помоћи, преко француског посланика Гремонвиља, од великог краља француског Људевита XIV. Ну он им преко посланика пошаље врло ласкав одговор — али без новца и помоћне војске. Преко Апафија, владоца Ердељског, затраже помоћ од Турака, ну то изда тумач портин, грк Панајоти. А примас Угарске Суеленсени у сувишној ревности за католиштвом заборави интересе своје отаџбине, те двору открије заверу 1668.

Зрињског главу завереника у Хрватској — са још неким бечки двор ухвати и одруби им главе сатаром за ово „неверство.“ Тако је овај покушај браће Хрвата и Маџара, да се ослободе тешког јарма аустријског испао на штету њихову; колотоваће завере буду сви на сирт осуђени,

а њихова огромна добра разграбе сами великаши.

Док је Аустрија овако срећно угушила заверу Зрињскога није тако лако ишло са Емериком Текелијем, јер овај великаш мађарски, човек бујне и сурове нарави, а уз то предузимљив, дрзак, лукав и препреден, био је као рођен за вођу незадовољника и убрзо скупи велику војску од незадовољника и најамника. А како је Људевиту XIV краљу француском, требало да заплете Леополда I на Истоку, како би отргао што више немачких земаља на Рајни, то му је Текели послужио као врло згодно оруђе. Он је новцем стално потпомагао Текелију, само да овај непрестано ратује с Аустријом, па да јој тиме главну пажњу сврати на Угарску, а одврати погледе с Рајне. — Поред тога младог Текелију креташе на освету два једра срца, две топле љубави: једна према домовини, за коју му је отац главу заложиио, и друга према лепој Јелени, младој удовици Ракоцијевој, јуначкој и осветној кћери погинулог грофа Зрињског, са којом се Амазонком и венча у Ргецу негдашњем дворцу Ђурђа Смедеревца.⁽¹⁾ Под његовом

понуђачима и то: А. Ђ. Куманудију и Другу набавка три стотине и два и по мет. хвата јасенових дрва по цени од двадесет и осам динара и педесет пара по хвату; Мирковићу и Лучићу набавка три стотине и два и по хвата метарска букових дрва по пени од двадесет и осам динара и педесет пара по хвату. Да набављачи буду дужни о свом трошку дрва довући и ухватити на месту, које им суд означи. Привучена и ухваћена дрва да приме одборски повереници г. г. Јеротије А. Миливојевић, Дим. Милојевић и Фердинанд Розелт. Овом ће повереништву присуствовати и један од кметова.

IX.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 5157, држане за грађење темеља цркве на дорћолу, одбор је после поименичног гласања са петнаест гласова против 6, (двојица нису гласали), *решило*:

да се грађење темеља за дорћолску цркву уступи према прописаним погодбама Димитрију Шићанском као најнижем понуђачу по јединачним ценама изложеним у његовој понуди од 24. Септембра 1894 г. и то:

а.) За копање темеља са планирањем и подупирањем у дубини од пет метара по динар и шесет пара; у дубини од шест метара по динар и осамдесет пара; у дубини од седам метара по два динара; у дубини од осам метара по три динара све од кубног метра; б.) за бетонирање према темељима у дубини од четири метра по двадесет и два динара; у дубини до шест метара по двадесет и два и по динара; у дубини од осам метара по двадесет и три динара све од кубног метра; в.) за зидање темеља са циглом и цементмалтером у дубини од три па до осам метара по двадесет и два и по динара по кубном метру.

Зидање овог темеља има части на терет фонда за зидање цркве дорћолске.

РЕДОВНИ САСТАНАК држан 8 октобра 1894 год.

Председавао председник г. Мих М. Божићевећ присуствовали; чланови суда, г. г. Стеван Ивковић, Мих. П. Живадиновић и Јован Антонијевић, од одборника били: г. г.

заставом борили су се сви „Аустроумрци“ и задавали су доста јада двору бечкоме. Ну кад Текелија би притешњен, обрати се за заштиту турску, и постаде господар Угарске под турским сизеренством. Својим везама с Турском, која је подрађивала његов устанак, па га чак и признала за краља Угарске, много је допринео, да се Турци (1683) крену на Беч.

После вајварског мира вел. везир Ахмед Ђуприлић продужи 25 год. рат с Млечанима и након силног напора, наишав на снажан отпор, оте од Млечана Кандију г. 1669. Ну како су обе стране јако биле заморене дугим ратом, убрзо закључе мир. За овим се Ахмет запете у десетогодишњи рат с Пољском. Године 1673. буде страшно потучен; рат се и даље продужио с промешљивом срећом, али због незадовољства војске Ахмед закључи 1676. г. мир с Пољском, по коме му остаде Подолија и Каменица. У повратку у путу за Цариград умре у новембру исте године, а у 41 години својој од водене болести. Ахмед је од свију великих везира османлијске царевине најдуже — од Соколовића 9½ месеци више — управљао Турском за скоро

Живко Кузмановић, Ђорђе Димитријевић, Јеротије А. Миливојевић, Коста Петровић, Софроније Јовановић, Мил. Марковић, Љуб. Марковић, Ст. Новаковић, Стеван Јосифовић, Горчаков Миловановић, Мил. Ж. Маринковић, Фердинанд Розелт, Павле Ђ. Радосављевић, Н. Д. Стевановић, Ј. Алкалај, Јован Ристић, Михајло Михајловић, Дим. Милојевић и Стеван Ђ. Јорговић

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 6. октобра 1894 год. и примљен је без измена.

II.

Одборник г. Јеротије А. Миливојевић у свези са својом интерпелацијом у прошлој седници, изјављује, да је набавио доказе против Лудвика Риса контролора. Одбор је *ушутио*:

г. Јеротија, да те доказе поднесе председнику општине.

III.

Председник општине извештава одбор, да су г. г. Михајло Павловић трг. овд. његов брат Ђорђе и син Милорад поклонили општини београдској једну хиљаду динара за оснивање болнице за дифтеритичне болести и пет стотина динара за куповину серума, најновијег лека против дифтерије.

По саслушању овога одбор је *изјавио*: племенитим дародевцима најтоплију захвалност и препоручио суду да и преко новина објави ово грађанству.

IV.

Председник општине предлаже одбору да одобри кредит од 2500 дин. за набавку лека против дифтерије, званог серума, те да тим леком општина притекне у помоћ болесној деци грађана београдских.

По саслушању овога а на предлог одборника г. Стојана Новаковића, одбор је *решило*:

одобрава се кредит од четир хиљаде динара из партије на непредвиђене трошкове за набавку серума, лека против дифтерије.

V.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 7156, 7160, 7157, 7155, 7159, 7159, 7158; 6862, акта VII. пуковске команде АБр. 6215, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да су доброг владања и доброг имовног стања Катарина жена Јевте Лаковића, Јо-

ван Кнежевић поштар, Дума Јања бакалин, Андреја Јанковић грађевинар; да су му непознати: Јаков Димитријевић, зидар, Бокор Парду казас, Хајм Бара-Бевеса колачар, Лазар Гмижић, Данило Шкундрић и Рудолф Вижирић, служитељи, да су доброг владања и средњег имовног стања: Мика Стојковић глумац, и Коста Димитријевић лебар: да је Драгутин Р. Караулић тргов. помоћник, доброг владања и да добар глас ужива у грађанству.

VI.

Изасланик главне контроле г. Андра Марјановић и повереници одбора општинског г. г. Симе А. Добросављевић и Коста Ј. Јанковић подносе извештај о прегледаним рачунима општинским за 1890. год. у коме се излаже каквих неправилности има и шта треба радити, да се те неправилности поправе.

По прочитању тога извештаја АБр. 7351, одбор је *решило*:

прима се к знању овај извештај о прегледаним рачунима општинским за 1890. год. с тим, да изасланик главне контроле заједно са повереницима одбора општинског предузму диље законе мере ради поправке у извештају побројаних неправилности.

VII.

Председник саопштава одбору, да рок закупу куће Велимира Карапешаћа, у којој је смештена школа савамалска, истиче 1. Новембра ове год. да је услед овога суд општински преко комисије судске тражио другу удеснију зграду за основну школу, но да је та комисија поднела извештај, по коме се није могла наћи подеснија зграда од Карапешаћеве и предложила је, да се закуп зграде Карапешаћеве продужи још за годину дана; да је Велимир Карапешаћ поднео понуду да општина откупи ту његову кућу.

По саслушању свега овога и по прочитању извештаја комисијског АБр. 7037 и понуде Карапешаћеве АБр. 7038, одбор је *решило*:

да се закуп куће Велимира Карапешаћа за смештај основне школе савамалске, продужи још за годину дана од 1. новембра ове године и да суд овај закуп законим средствима обезбеди.

пуних 15 година. Он није био крвожедан тиранин, као отац му; противник је сваке неправде и гађања. непоткупљив, без тежње за новцем и личној коришћу; поклони су код њега били пре сметња, него препорука за постигнуће жеља⁽¹⁾

По сирти Ахмедовој брат његов Мустафа бег преда државни печат султану, надајући се, да у достојанству замени брата. Ну углед *Кара-Мустафе*, зета Ахмедовог, пре теже над породицом Ђуприлића и он доби државни печат. Кара-Мустафа, син Уруц бега, спахије из Мерзивзуна, који погибе при заузећу Багдада, васпитан је заједно с Ахмедом, одикујући се јунаштом у рату с Мљаткама и Пољском, а у исто време сиљном грамзљивошћу и суровошћу. Још из раније у свакој је прилици показао своју тежњу за ратовање на западу; он је и Текелијиним молбама поклањао довољно пажње. Ал' за живота Ахмедова он се прикривао. Ну кад 1676 г. постаде вел. везир, он се сав преда својим плановима против запада. У почетку његове управе поремети му планове Хетман Дорошченко, прешав 1677. г. на страну Русије.

(2) Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, V. III. S. 685.

На плавом Босфору често су се дешавали у врло малом размаку времена догађаји, који су међу собом били дијаметрално противни. Као год што су рођаци султанови бацани у затвор, да се после кратког времена, запрепашћени од чуда, посађују на султански престо, тако је и овом приликом Кара-Мустафа извео из тамнице Ђорђа Хмељницког, кога су раније Татари заробили, па га учини Хетманом Украјине, давши му новаца и повећу пратњу, испрати га против Дорошченка, а Русији објави рат. Рат се водио променљивом срећом на Дњепру; Ђорђе Хмељницки, кога султан беше признао за Хетмана козачког, погибе у боју, а Турци изгубив више од две трећине војске на посредовање кримског тафаркана, пристану у јануару 1881 г. на *Радцивски мир*, по коме се Турци моралоше одрећи претендовања (Anspruch) на Украјину а Кијево са још пет паланака припаде стално Русима. Уз то Татархану буду забрањени излети у пределе руске, а Хришћанима дозвољен слободан одлазак на Хадилук у Јерусалим.⁽¹⁾

(1) На истом месту стр. 717.

Да одборско повереништво проучи понуду Велимира Карапешаћа односно куповине његове куће у Краљевића Марка улици и поднесе одбору своје мишљење на решење.

Чланови овога повереништва да су г. г. Д. Димитријевић кмет, помоћник, Јеротије А. Миливојевић, Милан Ж. Маринковић, Миленко Марковић и Љуба Марковић одборници; и Милан Антоновић општински архитекта.

VIII.

Надзорна комисија за електрично осветљење подноси одбору на одобрење правила, по којима се имају вршити инсталације за електрично осветљење по приватним кућама.

По прочитању тих правила одбор је *решио*: да се ова правила у свему усвоје и по њима поступа.

IX.

Председник износи одбору на решење понуду Борђа Р. Васићића и компаније, којом траже, да им општина београдска уступи под закуп на плаћивање таксе трошаринске по тарифи узаконеној а они да дају општини одсеком 750.000 дина годишње.

По прочитању те понуде АБр. 6288, одбор је *решио*:

да управа општине трошарине поднесе опширан извештај о приходима и расходима општине трошарине и своје мишљење о овој понуди.

X.

Председник саопштава одбору, да је законом о местима у Србији, забрањено зидање кућа ван рејона варошког, но да је много грађана поред ове законске забране градило куће; да се је у последње време подизање кућа ван рејона у великим размерама вршило и да је услед тога а на представку општине управа вар. Београда даље подизање ових кућа најстрожије забранило; да се грађани сада непрестано обраћају општинском суду за допуст, да започете зграде доврше.

Па како суд општине београдске не сме допуштати ни зидање ни довршавање започетих зграда ван рејона, то износи да одбор ову ствар регулише како за добро нађе.

По саслушању свега овога а по прочитању извештаја судске комисије о броју и каквоћи кућа зиданих ван рејона АБр. 6260, одбор је *одлучио*:

да одборски повереници г. г. Стеван Ивковић члан суда, Михајло Михајловић, Стеван Ђ. Јорговић, Борђе Димитријевић, Јеротије А. Миливојевић; Дим. Милојевић, Јаков Алкалај, Љуб. Марковић и Живко Кузмановић одборници, на лице места прегледају како рејон варошки тако и саграђене куће ван рејона па поднесу одбору своје мишљење на решење, да ли би по општину и њене становнике било пробитачно да се садашњи варошки рејон прошири и докле.

XI.

Поводом молби грађана Змајеве улице, грађевинско одељење општине београдске подноси предлог, да се Змајева улица не проширује на 15 метара, као што је регулационим планом предвиђено, него да остане и даље широка 12 (дванаест) метара.

По прочитању једне од тих молби АБр. 6995 и предлога грађевинског одељења ГБр. 5356, одбор је *решио*:

уеваја се у свему предлог грађевинског одељења, да се Змајева улица не проширује на 15 метара, као што је регулационим планом предвиђено, него да остане и даље широка дванаест метара. Да се ово решење пошље мин. грађевина на одобрење.

ТАБЛИЦА

За паљење и гашење електричних лампа у Београду за месец Октобар 1894. год.

Дана	Упалиће се у	Угасиће се у
1., 2., 3., 4., 5.	Неће се никако	палити.
6.	6 с. 20 м.	8 с.
7.	6 с. 20 м.	9 с.
8. 9. и 10.	6 с. 20 м.	5 с.
11., 12., 13., 14., 15.	6 с. 10 м.	5 с. 20 м.
16., 17., 18., 19., 20.	6 с.	5 с. 30 м.
21., 22., 23., 24., 25.	5 с. 50 м.	5 с. 30 м.
26.	11 с.	5 с. 40 м.
27. и 28.	12 с.	5 с. 40 м.
29.	1 с.	5 с. 40 м.
30.	2 с.	5 с. 40 м.
31.	Неће се никако	палити.

Овај рат Турске с Русијом од 1677—81. г. био је за Аустрију као добро дошао, јер кад Пољска 1676 г. закључи мир с Турском, у Аустрији је била така велика забринутост због рата с Турском, да није смела, да препречи засипање тврђаве, коморанске од Дунава, само да то Турци не сматрају као обнављање и не узму као узрок рата⁽¹⁾. — Ну од чега се Аустрија највише бојала убрзо се и убојала!

Кара-Мустафа завршив рат с Пољском и Русијом којим је био за неко време спречен, да не приступи своје главном смеру, који га је веома обузео — *нападање на Запад и освојење Беча*. сад је добио слободне руке и поче радити свом енергијом, да то и изведе. Као што смо видели Ахмед Турчић је био некористољубив, док Кара-Мустафа је праза супротност Ахмеду у том погледу: Он је толико био понет личним користољубљем, да је експлоатисао сваку дану прилику у своју корист. Да наведемо неке:

Кад је 1667 г. у Далмацији беснио земљотрес, највише пострада Дубровник: 5000

људи буде претрцано у рушевинама својих кућа. Буру појача ватра од запаљивих рушевина, те море, пожар, бура и земља измешаше се у страховитој борби на општу пропаг. А што поштеди беснило елемената, ошљачкаше отворену варош нагнули сељаци и Марлеци. Жртва земљотреса беше Борђе Крок (Crok) холандски посланик, који иђаше за Цариград⁽²⁾. Тој несрећи дубровачкој место да помогне Кара-Мустафа, баца у окове дубровачке посланике, који беху дошли да моле за помоћ, окрививши их за смрт посланикову и тражише 150.000 талира крвине по турском праву.

Још гора судба задеси Дубровник 1677 г. у мају. Под видом да су они неправо задржали босанску царину, захтевао је Кара-Мустафа од њих у почетку не мање од друг милиона, које најпосле спусти на 150.000 талира и пошље им једног агу, да за три дана наплати, иначе ће босански папа напаст њихове пределе. Кад они изјаве, да нису у стању то да плате, он одмах затвори њихове посланике са највећим зликовцима и наметне им 200.000 талира⁽³⁾. Доц

⁽¹⁾ Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. III, S. 602.

⁽²⁾ На истом месту, стр. 700.

Напомена. 1. Ове су таблице израђене према месечевим фазама и на основу члана 25. уговора о електричном осветљењу вароши Београда.

2. У случају облачног времена лампе ће се палити и онда, кад се према овим таблицама иначе не би палиле.

3. У 11 часова пре по ноћи угасиће се половина лампа онда, кад исте светле од пре па до после по ноћи.

Од суда општ. вар. Београда 30. Септембра 1894. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

I. На дан 26. Новембра од 3—5 сати по подне, за давање под закуп чипшења цијаца у вароши Београду.

Кауција се полаже у 1000 дина.

На дан 31 Октобра од 2—5 сати по подне трећа лицитација, за давање под закуп права чипшења нужника и помијара.

Кауција се полаже 1000 дина.

На дан 1. Новембра од 2—5 сати по подне трећа лицитација, за давање под закуп плаца општинеког у жељезничкој улици.

Кауција се полаже 50 дина.

Остале погодбе о овим закупима, могу се видети сваког радног дана по подне у канцеларији економног одељења.

Накнадне понуде неће се примати.

Ко жели ма шта од овде поменутих права под закуп узети или примити се набавки, нека означених дана дође и лицитира.

Кауцију овде одређену полагају српски грађани, а страни душло, у готову или српско-државним папирима од вредности. Према томе права имају да лицитирају само она лица која кауцију положи.

АБр. 7123 и 7290. — Од суда општине града Београда, 17 Октобра 1894 год. у Београду.

II. На дан 10-ог Новембра ове год., држаће се у интендатури дунав. дивизије

није (1680) плате они половину тога насилног намета. — Ова силна грамзљивост Кара-Мустафина није поштедела ни једног страног посланика, а Ердељ му је у том погледу био права крава музара. Кад је овако поступано са европском дипломацијом и Ердељом, како ли је тек било бедној раји. На ово отимање Кара-Мустафа није задесило само европске посланике, већ и саме Турке. Неког богатог Шолак-ефендију учени он са 1.000.000 као казну, што је кућу високо назидо — као што се у оптужби вели — да гледа у серај сестре султановете⁽⁴⁾. Ових неколико примера, а и да не видимо његово трговање са светим местима, разним црквама и патријаршијским достојанством, довољни су да представе грамзљивост Кара-Мустафе. Природна је последица, да је ова силна грамзљивост Кара-Мустафе изазвала на дзору, не само завидљиваца, већ и противника. Као глава тих протавника истиче се Ибрахим-паша будимски, зет султанов, са многим другима. Бојећи се, да његови противници не задобију наклоност султанову, и њему

⁽⁴⁾ На истом месту, стр. 701.

⁽¹⁾ Klapp O. Das Jahr 1683 etc. S. 59.

јавна устмена лицитација за издавање бараке код бањичког логора у којој ће се продавати ови артикли: боза, салеп, алва, бурек, крофне, ђаје, лепиње, лимунада, чај, кифле, земичке и воће.

Барака ће се издати на 3 године.

Кауција се полаже при лицитацији у 150 динара било у новцу или државним папирима.

Услови по којима ће се издати барака могу се видети у интендантури сваки дан а и на сам дан лицитације. Лицитација почиње реченог дана у 9 сати пре, а закључује се у један сат по подне.

Позивају се они који су вољни узети бараку, да на лицитацију дођу.

Из канцеларије команданта дунавске дивизијске области, 20. Октобра 1894 год. ЕБр. 7039.

**СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ**

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 25 Септ. до 16. Октобра 1894 г. допутовало 2746. отпутовало 2866. Од којих су:

а.) Пола: мушког 2550. женског 196.

б.) Вероисповести: православне 2328. неправославне 282, мојсијевске 99, мухамеданске 37, свега 2786.

в.) Постојбина: Србија 2056, А.-Угарска 382, Босна и Херцеговина 36, Црна Гора 11, Грчка 3, Турска 147, Бугарска 23, Румунија 20, Русија 4, Германија 21 Франц. 14 Италија 13, остале државе 13, ван Европе 6.

г.) Занимање путника: Тежаци и економисти 151, Занатлије 194 Трговци 2178, индустријалци 14, шпекуланти и предузимачи 24, Гостионичари 69, Интелигенција (војска) 439, ђаци 156 раденици и помоћници 173 Пиљари и бозације 42, надничари и слуге 163.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 11. Октобра 1894. год.

крај учине, Кара-Мустава, да би их забудио, па згодном приликом и опростио, у сугуби своју радњу да давнашњем му плану — ратовању против Аустрије — па је у тој цели прибегавао свима средствима: подражавао устанак Текелијин против Аустрије; удешавао молбе султану, у којима га позивају као заштитника против Аустрије. Једном речју чинио све и сва, да наведе султана на рат. Благодарем својој предузимљивости и вештини, он успе на послетку те године 1682. пошље јаку помоћ Текелији преко наше блумског и босанског, оне од Леополда I. више тврђих градова. Па и стеновити *Филек*, од природе утврђен, мораде се предати Текелији у септембру 1682 г. Ту буде свечано проглашен за краља Угарске под сизеремством Турске.

Од радциског мира Леополд I. замлетен у рат с Људевитом XIV. гледао је да пошто по то учини мир с Турском, како би имао слободне руке против њега. Да би

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.20 д.
- б) За не зидан шпархерд 0.20 д.
- в) За узидан 0.40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0.05 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0.10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0.10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0.20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.75 д.

II. Пражњење помијара и нужника.

- а) Од кубног метра 10 — д.
- б) Од акова 0.50 д.

III. Псетарина.

- а) Марка за пашче за годину дана 3 — д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 — д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7 — д.
- б) Гроб за одрасле 12 — д.
- в) Мала гробница 555.52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998.39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099.39 д.
- е) Велика гробница I. реда 1684.57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0.25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0.70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0.60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д. — Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, АБр. 9449.

то постигао он пошаље 1682 г. *Капрару* као изванредног посланика да обнови варварски мир, који истицаше 1684. г. Кара-Мустафа прими Капрару, али одугвљачаше предговоре, и све више завађаше Текелију с бечким двором, а уз то се одлучно спремише за рат, само што вешто прикриваше циљ свога ратовања. Капрара је препоручивао бечком двору, да престану договарати се с Текелијом и да га једним ударом сатру, те тиме подејствују за боље услове за мир. Уједно је наваљивао да се што пре измире са Људевитом XIV. како би овамо имали слободне руке. Бечки двор беше толико заслешљен тежњом за мир, да је чак понудио и како они веле — *Eheneu Pension* од 200.000 фэр. годишњег давка и неке мање измене границе у гор. Угарској.

(НАСТАВИЊЕ СЕ).

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60— д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 15. до 22. Октобра 1894. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		дин.	пр.	дин.	пр.
862	АРПАЦИКА	30		28	
10229	БРАШНА КУКУРУЗНА	15		14	
	БРАШНА ПШЕНИЧНА				
20403	БОРАНИЈА	70		60	
	ВИНА БЕЛА (ОД ЛИТ.)				
	ВИНА ЦРНА (ОД ЛИТ.)				
	ВОЛОВА				
	ВОСКА				
140	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ	140		130	
200	ВУНЕ ПРАНЕ	210		200	
45533	ГРОЖЂА	70		40	
2507	ДУЂА	30		20	
12512	ЈАВУКА	20		12	
76785	ЈЕЧМА	12		11 50	
815	КАЈМАКА	140		120	
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
8739	КОЖА ЈАГЊЕВИХ				
	КОЖА ОВЧИЈИХ				
670	КОРЕ БРЕЗОВЕ	10		9	
	КРЉАВА				
33720	КРЕЧА	3 60		3 20	
23365	КРОМПИРА	7		5	
10850	КРУШАКА	15		8	
800	КУДЕЉЕ	60		50	
34398	КУКУРУЗА	10		8 50	
9863	КУПУСА СЛАТКОГ	15		10	
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ				
	ЛУКА АРШЛАМЕ				
1160	ЛУКА БЕЛА	50		40	
8473	ЛУКА ЦРНА	25		15	
575	МАСЛА	120		115	
975	МАСТИ	120		115	
	МЕДА				
	ОВАЦА				
24291	ОВСА	10		9	
2131	ОРАЈА	25		18	
8399	ПАСУЉ НОВИ	25		20	
1154	ПЕРМЕЗА	60		50	
	ПРОСЕ				
231968	ПШЕНИЦЕ	10 60		10	
4110	РАЖИ	8		7	
	РАК. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
400	РАК. КОМ. МЕКЕ „	1		80	
18357	РАК. ШЉ. ЉУТЕ „	50		25	
19368	РАК. ШЉ. МЕКЕ „	80		70	
	СВИЊА ДЕВЕЛИХ				
	СВИЊА СРЕДЊИХ				
76170	СЕНА	6		5	
436	СИРА	100		60	
13652	СЛАМЕ	3		2	
	СОЧИВА				
7695	УГЉЕНА ДРВЕНОГ	8		6	
129100	УГЉЕНА КАМЕНОГ	3		2 50	
8634	ПШПАРКЕ	14		12 50	
10675	ПШЛИВА СИРОВИХ	25		15	
82469	ПШЛИВЕ НОВЕ СУВЕ	20		12	
20000	ЦЕМЕНТА				
480	МУПМУЛА	20		15	
5220	ЗЕМЉЕ ЗА СУДОВЕ				
15999	РАЗНЕ СИТНИЦЕ				